

Forhandling. Finder Justitsministeren en; anden gang forhandlet Vedtægt endnu ikke stiftet til Stadfæstelse, saa giver han vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneforstanderskab Valget imellem, at Vedtægten stadfæstes med Udelættelse af de af ham forfæstede Bestemmelser, eller at hele Vedtægten forfæstes." Det forekommer mig ganske klart, at der her er Tale om et Tilshyn fra det Offentliges Side for at afværge, at Kommunalbestyrelserne ved disse Sundhedsvedtægter skulle gjøre sig skyldige i Overgreb, gaar for meget ind paa det private Omraade og paatvinge Kommunens Medlemmer enten det Ene eller det Andet uden behørig Hjemmel i Lovgivningen eller Forholdets Natur, og dertil benytte urimelige Mulktpaalæg eller deslige; derimod er der ikke Tale om nogen anden Virksomhed fra det Offentliges Side, og derfor kunde ogsaa Resultatet af Meningsforskjelligheden mellem Kommunalbestyrelserne og Ministeriet alene blive, at overhovedet ingen Vedtægt kom istand. Og som det nu var ved Vedtægternes Tilblivelse, seer jeg ikke rettere, end at det ogsaa maatte være, naar Talen senere blev om Forandring i eller Tillæg til Vedtægterne. Det hedder nemlig strax efter: „Forandringer eller Tillæg til Vedtægterne betinges ligeledes af vedkommende Kommunalbestyrelses eller Sogneforstanderskabs og Justitsministerens Samtykke." Naar altsaa en Forandring eller et Tillæg blev bragt i Forslag, maatte Justitsministeren efter min Formening ligeledes være indskrænket til at overveie, om der ved Forandringen eller Tillæget kom noget i sig selv Utilraadeligt eller Lovstridigt frem, og kun i saa Fald maatte han nægte Forandringen eller Tillæget; han har med andre Ord heller ikke her nogen tvingende eller bydende Stilling, som enkelte Medlemmer her i Salen synes at forudsætte. — Naar Overenskomsten, Sundhedsvedtægten var kommen istand, siger den følgende Paragraf, at den bliver bindende for Byens eller Landsognets Beboere. Her have vi det Bindende; naar Vedtægten er bleven til paa behørig Maade, er den, saalænge den gjælder, bindende for de Enkelte i Kommunen; de skulle ikke kunne sætte sig op imod den. Saaledes som

Forholdet var efter Loven af 12te Januar 1858, er det ogsaa efter det foreliggende Lovudkast. Der er i Lovudkastet sagt, at disse Vedtægter, der efter Loven af 12te Januar 1858 kun skulde gjælde i kort Tid, skulle fremdeles gjælde til et senere Tidspunkt med de Forandringer og Tillæg, som maatte finde Sted paa den i Loven af 12te Januar 1858 ommeldte Maade. Naar altsaa efter dette Lovudkast, naar det bliver til Lov, en Kommunalbestyrelse mener, at der er Anledning til at forandre. Meget eller Lidet, at gjøre disse eller hine Tillæg, og indstiller Sagen desangaaende til Justitsministeriet, kan jeg paa ingen Maade troe, at Justitsministeren kan nægte sin Indvilgelse, uden netop forsaavidt der kommer noget Utilraadeligt eller Lovstridigt frem; det er i sit Væsen kun en negativ Virksomhed, hvorom der er Tale, ikke nogen positiv. Der er ikke Spørgsmaal om, enten efter den oprindelige Lov, eller ifølge det nye Udcast, at paatvinge Noget eller at forhindre Kommunalbestyrelsens frie Bevægelse. Kun naar den kommer ind paa noget Lovstridigt, maa der selvfølgelig lægges Hindringer iveien. — Tænke vi os nu videre, at en Kommunalbestyrelse for en Kommune, hvor en saadan Sundhedsvedtægt var kommen tillive, efter dette Lovforslag henvendte sig til Justitsministeren med Begjæring om ikke blot flere eller færre enkelte Forandringer i Sundhedsvedtægten, men om at denne i det Hele ikke længere skulde være gjældende i Kommunen, saa seer jeg heller ikke, at Ministeren efter sin Stilling kunde modsætte sig; hvad Ministeren ikke oprindeligt har kunnet imod Kommunens Villie kalde tillive, kan han sikkert heller ikke imod Kommunens Villie holde ilive. Noget ganske Andet er det — og det er det, det Bindende og Gjældende bethyder — at saalænge Vedtægten er der, skal den adlydes af Beboerne, men man maa ikke sammenblende de enkelte Beboeres Stilling med Kommunalbestyrelsens; den er en ganske anden. Ministeriet vil overhovedet ikke kunne afvige fra Kommunalbestyrelsens Beslutning, medmindre noget Utilraadeligt eller Lovstridigt kommer frem. Naar det er saa — og det stemmer ogsaa med den høitærede Justitsministers Udtalelser baade ved den foregaaende Behandling og idag — saa indseer jeg ikke, at der er Anledning til at